



Καβάλα σώζουν τὰ κορμιά  
 μὲ νόμων μαραφέτια,  
 καβάλα δίνουν τὰ ψωμιά,  
 καβάλα τὰ ρουσφέτια.

Καβάλα τρέφουν τοὺς λιγούς,  
 λιγαινούν τοὺς θρεμμένους,  
 καβάλα βρέχουν τοὺς στεγνοὺς,  
 στεγνόνουν τοὺς βρεγμένους.

**Φωνὴ τοῦ Κόντη λιγυρὰ  
 μὲς ὁστὴς πλημμύρας τὰ νερά.**

Τάλογο τάλογο, νερὸ φουσκώνει,  
 πλημμύρα χήμηξε καὶ μὰς πλακώνει.  
 Τάλογο τάλογο νὰ καβαλλίσω,  
 πέτρα δὲν μείνει ἴσῃν ἄλλη πέτρα,  
 κι ὅλοι φωνάζουνε ἔμπροστὰ καὶ ἴπισω:  
 εγιαμὰ, κὴρ Κόντη, νὰ λάβης μέτραν.

Τώρα ἔσπνῃσανε καὶ ἴπῃραν κάθο,  
 τί μέτρα θέλετε γιὰμὰ νὰ λάθω;  
 Ἐσεῖς δὲν ἴσκούσατε τὸσον καιρὸ  
 νερὸ πῶς θέλετε;... νὰ τὸ νερὸ.  
 Σὰς ἤλθε μπόλικο μὲ τὸ τουλοῦμι  
 καὶ παραγίμισε κάθε λαγοῦμι.

Τάλογο τάλογο νὰ πάρω φόρα,  
 δὲν μὰς ξανάγινε μιὰ τέτοια μπόρα.  
 Μὲ τὸν Θανάση μου καὶ τὸν Βουδούρη  
 ἀκούω γύρω μου κόσμο μουρμούρη.

Ἄβάντι, τζόγαις μου, καὶ πλάγι πλάγι  
 νὰ ταξειδέψουμε στεριάς πελάγι.  
 Ἄβάντι, τζόγαις μου, κι ὅι τρεῖς ἄλιστα,  
 στραπατσαρίστηκαν τὰ μανιφέστα,  
 τὰ νομοσχέδια κι αὐτὰ σκορπᾶνε,  
 νερὰ τὸ ἴπῃραν καὶ πᾶνε πᾶνα.

Κάθω μεγάλο, παιδιὰ, μὰς ἔβῃκε,  
 ὅλα μὲ κόκκινη λάσπη γεμάτα,  
 τὴν τριανὰ σου σήκου, Ναυτική,  
 κι αὐτὸ τὸ πῆλαγος ἰδῶ σταμάτα.

Ντουσιὰς ἀπένταρος βρεγμένους κλαῖσι,  
 ἔγιε Σινυρόβωγα, γιὰμὰ βόθβα,  
 καὶ τὸ Κουβέρτο μας βλέπω νὰ πῆλι  
 ἴπάνω ὅτ᾽α κίματα σὰν κολακίθα.

**Ὁ Βουδούρης μὲς τὸν σάλον  
 τριανὰν μεγάλων πάλλων.**

Πανόραμα μοναδικό,  
 νῆλα καὶ πόλεις καὶ χωριά...

